

[Poul Thomsen.]

arbejdstid, med undervisning og med klientel, og der har ikke været ro eller tid til at gøre eksperimenterne færdig. Derfor må vi finde frem til, hvad ungdomsskolerne skal bruges til: sociale foranstaltninger eller uddannelsessteder.

Erfaringerne viser, at når man har lagt hovedvægten på det sociale og, som det for eksempel er sket, har henvist udelukkende de såkaldte Koføedfolk til beskæftigelse, er det gået fortrinligt, og på samme måde er det gået, når man har udvalgt de bedste blandt de unge til at modtage undervisning, men kombinationerne har været til skade for begge grupper af elever. Vi ved, at der er brug for institutioner, som kan hjælpe den gruppe af unge, som er slået ud, eller som aldrig er kommet i gang, og jeg vil gerne her fremhæve det arbejde, som er gjort gennem mange år af Koføeds Skole, og spørge, om det ikke ville være rimeligt at udvide hjælpearbejdet til også at omfatte KFUMs sociale arbejde. Jeg ved, at der arbejdes på oprettelse af en arbejdsteknisk ungdomsskole, og jeg finder, at det vil være rigtigt, om man arbejder videre ad den vej og yder fornøden støtte til dette og lignende filantropisk arbejde.

Det bør for øvrigt siges, at når det undertiden er blevet fremhævet, at den dag, de arbejdstekniske ungdomsskoler lukker om foråret, står de unge på gaden og er lige vidt, er det kun til en vis grad rigtigt. Der er nemlig fra skolernes side gjort et stort arbejde for at virke både som erhvervsvejlednings- og som arbejdsanvisningskontorer, og der er tusinder, som med skolernes hjælp har fået en arbejdsplads ved deres afgang.

Der er altså her et socialt og et uddannelsesmæssigt problem, og det rejser det spørgsmål, om lovforslagets formålsparagraf — titlen er jeg tilfreds med — ikke bør ændres. Der kunne for eksempel komme til at stå, at unge ufaglærte arbejdere efter de i nærværende lov indeholdte regler henvises til arbejdstekniske ungdomsskoler. Derved opnår man, at det ikke er arbejdsløsheden, der er det primære, men derimod trangen til uddannelse, hvorved man også præciserer, at det ofte er mangelen på uddannelse, som er baggrunden for den eventuelle arbejdsløshed.

Jeg ved, at denne ændring vil forårsage nogle redaktionelle ændringer i lovforslagets tekst, men den skulle ikke forårsage ændringer i spørgsmålet om beskæftigelse og uddannelse i øvrigt.

Det bør fremhæves, at man ikke i lovforslaget har lagt sig fast på et bestemt antal beskæftigelses- og undervisningstimer. Der er stor forskel på eleverne. Nogle vil have vanskeligt ved at tage 24 timers undervisning om ugen; de bør have beskæftigelse. Andre kommer netop for at få en uddannelse, og de skal hjælpes til det. Derfor hilser jeg med glæde, at man har indført bestemmelsen om 24-36 timers beskæftigelse om ugen.

Jeg har også med interesse læst den undervisningsplan, der er udarbejdet for de arbejdstekniske ungdomsskoler. Den omfatter 12 timer dansk, 20 timer regning, 20 timer matematik, 24 timer naturlære, 12 timer materialelære, 8 timer tegningslæsning, 8 timer samfundslære, 8 timer erhvervslære, 6 timer erhvervsvejledning, 2 timer arbejderbeskyttelse og 24 timer til arbejdsregnskab med videre.

Det er alt sammen udmærket. Men må jeg her gøre opmærksom på, at det er heller ikke nok, at en undervisning og en uddannelse omfatter materielle fag; der skal også være en oplæring på anden måde i det, som Paludan-Müller tænker på, når han i „Adam Homo“ taler om det uendelig svære, dette blot at være. Det er mennesker, det drejer sig om, og derfor må der også ånd ind i undervisningen. Det levende ord må også have sin plads; litteraturen, kunsten og historien bør tilmåles deres rundelige del. Jeg betragter det som uhyre vigtigt, at de unge, hvad enten det er i en arbejdsløshedsperiode eller midt i en arbejdsperiode, de kommer på en sådan skole, som der her er tale om, får at vide, at der er mere end penge og det, som skaber penge, der har værdi i tilværelsen. Netop derved vil de blive bedre mennesker og bedre samfundsborgere, og derfor er vi alle også bedre tjent med det.

Det er rigtigt, at man i dette forslag har indlagt en forbindelseslinje til forslaget om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere ved, at man også her åbner adgang til kursus på 144 timer både på skolerne og på anden måde. Det understreger det berettigede i,